

Posamezna štev. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 5. jutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprilagojena pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

„I Mille di Marsala“.

Kakor neverjetna pravljica iz heroične dobe zveni oni pohod tisočih mladeničev pod vodstvom Garibaldija v letu 1860. Vsa Italija je takrat začudeno gledala to četo pustolovcev, ki se je odločila, da osvoboditi Italijo težkega jarma papeštva in Burboncev, začudeno je gledala Italija peščico mladeničev pod vodstvom smelega condottiera, ki je odplula 7. maja 1860. l. na dveh barkasah, da osvoboditi in zjediniti Italijo.

Edini cilj blagostanja države je bilo takrat blagostanje dinastije.

Francoska revolucija ni naučila Burboncev ničesar drugega nego strahu, a iz tega strahu je izviralo tiranstvo in nasilstvo. Svoboda, enakopravnost, konstitucija! Samo te besede so morali slišati burbonski sbirri v neapoljskih ulicah in ječe so bile polne veleizdajalcev. Politična inkvizicija je bila enaka cerkveni, povsod je mrgolelo samo špijonov, ogleduhov.

Neapolitanec ni smel biti Italijan, v šolah so ucepjali otrokom v dovezne duše sovraštvo do vsega, kar je bilo italijanskega. In gorje mu, ki bi se mu iz ogorčene duše izvila le ena misel, ki bi strepetala v besedah svobode in prostosti: Ah, dolce Piemonte! Prva dolžnost pravega Neapolitana je bila sovražiti in proklinjati Piemont.

Ali zaman!

Vse prebivalstvo Italije se je oziralo proti severu... vse nade in upanja na boljše bodočnost so se osredotočevale v tem malem, mladem in svobodomiselnem Piemontu.

In ljudstvo, teptani narod je začel dvigati glavo, krvavo zadušene revolucije iz l. 1848. in 1849., mnogostevilne žrtve, neprestano delo in poslovanje burbonskih in papeških rabljev na trgu v Palermo, vse to je budilo v narodu odporno poč in nepremagljivo hrepenenje po svobodi, zjednitvenju.

11. maja so zagledali Sicilijani na morju dve barkazi z rdečim praporjem in kakor blisk so se razširile vesti:

Vien' il liberatore!

In po vsi Siciliji so si šepetali: Garibaldi viene!

Z navdušenjem so sprejeli v Marsali Garibaldijevo četo.

In zmaga je sledila zmagi, kakor peščena stavba se je pogrezalo burbonsko kraljestvo, burbonske čete so bežale, ko so zagledali rdeči prapor in rdeče srajce Garibaldincev.

20. septembra l. 1860. je padlo tiranstvo Burboncev, a 11 let potem 20. septembra l. 1871. je padlo tudi ono mesto, ki je s svojo srednjeveško politiko branilo tiranstvo, ki je dajalo moč in oporo nasilstvu.

20. septembra l. 1871. je prikorakala italijanska armada v Rim in zadala zadnji udarec papeštvu.

Vsa Italija proslavlja letos spomin teh velikih dni, ko so dokazali, kako ničeva je vse nasilje, tiranstvo, kako ničeva je moč topa proti navduše-

nosti, domoljubju! Svoboda in prostost, ki jo je definirala francoska revolucija, ne pozna zaprek... ona gre svojo pot naprej. In to so dokazali „I Mille di Marsala“!

Zjednjena Italija je politična posledica teh slavnih dni. A tudi kulturne posledice so imeli ti dogodki.

Kulturno važnost je označil tako značilno rimski župan Ernesto Nathan v svojem pismu praškim svobodomislemcem, kjer pravi: 20. september nima samo pomena, kakor dan zjednitvenja naše domovine, ta dan ima še važnejši, a to splošnejši pomen. Z italijansko vojsko je prišlo 20. septembra v Rim, mesto dogme in inkvizicije, tudi ustavno in svobodomiselnemu pravu, ki je in zna ceniti pomen prostosti vede in vesti. In Rim, mesto, kjer je bil mogoč nekoč Campo dei Fiori (trg, kjer je bil sezgan Giordano Bruno) je pretrgal vse vezi s prošlostjo, osvobodil se starih in preživelih naziranj in postal mesto svobode in napredka.

V teh besedah je označen kulturni pomen zjednitvenja Italije, ki je važnosti za ves kulturni svet. Stare tradicije so padle, padla je ona sila, ki so pred njo trepetali kralji in narodi — a strla jo je v prah četa, ki jo je vodil mož iz naroda, ki je videl, da duhovniška in policijska vlada ubija narod in ga tira v propad.

In ko bo letos skrit v svojem Vatikanu, proklinjal Pij X. množico, ki proslavlja 20. september kot dan svoje svobode, spominjal se bo ves kulturni svet junakov, ki so v kratkem času storili to, kar se stoletja in stoletja ni posrečilo kraljem in narodom.

Tudi mi Slovenci bodemo od daleč opazovali ta slavlja in ali se ne bode takrat tudi v naših dušah porodila misel: Kje je naš Garibaldi, kje so naši „Mille di Marsala“?

Avstrija in veleizdaja.

Vsled raznih „veleizdaj“, ki so se pojavile v zadnjih časih v Avstriji, se čuti človek primorane, da stvar presodi natančno in da stori sklep, ki bo potem ali opravičil Avstrijo, ali pa ji bo povedal naravnost v obraz, da je iz hinavstva in krivice uklonila marsikateremu svojemu državljani življenjsko moč, ko ga je vrgla v temno ječo in mu odvzela sredi mladih let življenjski up in voljo. Prvo vprašanje o tem vprašanju se more glasiti le tako: kajz vstajajo v Avstriji „veleizdajci“?

Odgovor na to vprašanje je treba iskati v moralnem in socialnem razmerju, predvsem že v moralnem. Avstrija je spoznala in se prepričala o velikanski gnjilobi, krivici, skratka o zverinstvu, ki ga je skušala in žal tudi vzbudila v svojih državljanih po svoji hinavščini. Državlani pa so imeli prevelik čut človekoljublja, da bi mogli to prenašati, ker jim je posredno ali neposredno nalagala država. Vse krivice in zlobnosti so se odbile od državljanov, namreč od onih, ki so bili

že po naravi in po plemenu imeli zadostno moralno moč, dočim je na slabosti in one, ki so hoteli ravno svojim sodržavljanom vzeti moralno silo in s tem življenje, vsa zlobnost odpadla. Kdo so ti slabši in zlobneži, povsem pozneje. Glavna ideja je, da se je v Avstriji nakopičilo obilo, obilo zla, tako da je tudi oni državljani, ki stoji mirno ob cesti in se ne meni za poti, ki gre po njih država, naposled zapazil to ogromno zlo. V tem slučaju bi se torej morali združiti državljani dobrega srca in nastopiti proti Avstriji in naj bi tudi ona smatrala ta korak za veleizdajo. Vendar se to ni zgodilo! „Veleizdaja“ v omenjenem pomenu bi se celo pričala, da živi v Avstriji pač še nekoliko ljudi, ki jih ni udušilo neznošno zlo in moralni smrad, ki se širi po državi po njeni lastni krivdi. Avstrija bi morala biti prave veleizdaje celo vesela, ker bi se ob tem trenutku spomnila onoga namena, cilja in dela, ki ga je prevzela, ko je dobila državljane. Zgodilo pa se je nasprotno! Kjerkoli je zagledala sledove, ki je menila — pravim „menila“, kajti Avstriji se vedno le zdi! — o njih, da so pravi sledovi onih državljanov, ki vedo, da se v tako smrdljivem gnezdu ne more živeti, da v Avstriji ni obstanka poštenju in značaju, takrat pa je stegnila svojo roparsko roko in zgrabila mlado človeško življenje, ki je govorilo o dobrem in vzpodbujalo k pravemu. Tako je storila Avstrija rop, uboj v pravem pomenu besede: kajti vzeli mlademu življenju voljo in veselje do življenja in sicer po vnebovpjoči krivici se pravi ubiti. In to je Avstrija storila in kdorkoli natanko premisli o groznih mislih o bodočnosti in sedanjosti, ki so se porodile v glavah onih žrtvi, ki jih je Avstrija obdolžila „veleizdaje“, po pač moral reči sam pri sebi, da ne bo pretlelo več dolgo časa, ko se bodo tudi v Avstriji širile novice o grozodejstvih katorce.

Dejstvo je torej, da je v Avstriji zlo in da so se obenem pojavili ljudje, ki čutijo, mislijo in delajo dobro, ki so poštenjaki in značajneži, ali kakor jih Avstrija imenuje „veleizdajci“. Nastane vprašanje, pri katerih državljanih je zlo in kateri so dobri? Rešitev je lahka, ker leži v dejstvih. „Veleizdajci“ so izključno sinovi nenemških narodov in tiranska moč Avstrije je nemška. Ne da bi dalje izvajal, vsak lahko uvidi in sklepa: Avstrija čuti dvojno čustvo, čustvo zla in čustvo dobrega. Zlo je v tiranski moči in čeprav ravno ta moč trdi, da je postavljena od Boga, ji tega ne bo nihče več verjel, marveč ji bo naravnost povedal resnico v obraz: ti vodiš še celo dobre podanike v oni smrad in gnoj, ki vladaš v njem! Dobro pa je v „veleizdajcih“ — mučenikih, ker trpe za resnico. Tako si stojita resnica in laž, hinavščina nasproti. Kdo da zmaga, o tem ni dvoma!

Skratka: obstoj Avstrije je v „veleizdajcih“! Kdor razume, bo pritrdil. R.

Kupujte „JUTRO“!

kega rezila. Kako naj aparat sicer usmrti obsojenca, čegar glavo so vta-knili vanj ali kateremu namenu da vobče služi, tega niso mogli dognati.

Poklicani sodni zdravnik dr. Cordonnier je izjavil, da ne dvomi, da ima aparat svoj namen. Kak namen je to, pa more še-le koštati, ko se kemiško preišče tekočina, ki jo je izstrcal aparat. Člani komisije so izjavili, da bodo eventuelno pozneje sklenili tako preiskavo. Osebito so si belili glave, kaj da naj pomeni skrbno izdelana roka iz slonove kosti, ki se je prikazala v odločilnem momentu. Nek sodni pisar ojunčil se je izreči sodbo, da je Deibler nekaj umetnik v svoji stroki in da je z roko hotel izraziti moč justice. Vendar sodnijska komisija ni akceptirala tega mnenja. Iz Deiblerja samega ni bilo ničesar izveči. Ves čas je gledal nekam v daljavo in mrmral pred se: „Ali sem blazen, ali sem žrtve mahinacije?“

Vendar ni bilo dolgo čakati na rešitev uganke. „Lyonec“, najbolje informirani list, prinese je še isti večer naslednjo senzacionalno vest:

„Grozen atentat v našem mestu. Peklenški stroj. Zločinci najbrže ruski anarhisti.“

Odlični potujoči anglež lord N. postal je danes v našem mestu žrtve groznega atentata. Ponesrečenec domneva, da so atentat priredili ruski anarhisti, ki so pred kratkim v Londonu skušali odpeljati in oropati nje-

Slovanski jug.

Abdikacija črnogorskega prestolonaslednika Danila. Že dolgo se govori, da odstopi črnogorski prestolonaslednik Danilo pravico prestolonasledstva mlajšemu svojemu bratu Mirku, in sicer baje radi tega, ker nima otrok. Nekaj časa so ti glasovi vtihnili, sedaj pa so se zopet pojavili in smatra se za gotovo, da uredi kralj Nikola tudi to zadevo sedaj, ko obišče ruskega carja. Tudi prestolonaslednik Danilo bi potem že pred abdikacijo posetil ruskega carja in pred njim podpisal listino, v kateri se odpove svojim pravicam v korist svojega brata Mirka, potem bi pa vstopil v rusko armado, kjer bi dobil eno najuglednejših mest.

Vesti iz Bolgarske. Obtožba, katero je dvignilo sobranje proti celemu bivšemu štambulovističnemu kabinetu, izzvala je v bolgarski javnosti to prepričanje, da ne bo sedaj nikdar več mogoče osebni režim, kakor se je godilo to za časa štambulovističnega kabineta. Da bi pristali štambulovisti sedaj zmanjšali ta utis v javnosti, začeli so v svojem organu „Večernja Pošta“ priobčevati senzacionalne članke, v katerih razkrivajo baje reči, katere so bile dozdej tajne in imajo namen, strašno kompromitirati sedanjim demokratsko-liberalni režim Malinova. Posebno senzacionalno zveni odkritje, da je sedanja vlada sklenila s Turčijo in Rusijo neko tajno pogodbo, od katere bi imeli bolgarski nacionalni interesi veliko škodo. Seveda se za te članke nihče ne briga, ker so navadni izrodek maščevanja proti sedanji vladi, pod katero je sobranje dvignilo obtožnico proti štambulovistom. — Pogajanja glede bolgarsko-turške trgovinske pogodbe, katere se vlečejo že nad eno leto, bodo kakor se sedaj uradno poroča, v najkrajšem času končana. Če so te vesti tudi resnične, se ne ve, ker je jasno, da na ta pogajanja vplivajo ne-le ekonomski razlogi, ampak tudi politični. In čim slabši bodo politični odnošaji med Turčijo in Bolgarsko, tem prej se bodo tudi ponesrečila pogajanja glede trgovinske pogodbe med obema državama.

Vesti iz Hrvatske. Danes se sestane hrvaški sabor na daljše zasedanje. Tomašičeva vlada se nahaja v veliki zadregi. Na eni strani bi Tomašič vladal rad parlamentarno, na drugi strani pa preziral želje in zahteve največje saborske skupine, hrv. srbske koalicije, ki sama zase predstavlja relativno večino, kar je pa nemogoče; kajti ne-le taktika, ampak tudi politika Tomašičeva je naletela na brez-pogojni odpor hrv. srbske koalicije, slednja je namreč prekinila vsaka pogajanja s banom Tomašičem. In če bo ban hotel, da bo hrvatski sabor delozmožen, si bo moral osigurati večino na strani programatičnih radikalnih strank. Če so vesti resnične, se je saborskemu predsedniku dr. Neumannu že posrečila sestava take večine. A kako se bo situacija v saboru

razvila, bomo videli v najkrajšem času.

Boj za repociteto zagrebškega vseučilišča. Boj za repociteto zagrebškega vseučilišča se nadaljuje. Dne 17. t. m. se je zajedno s shodom v Kotoru, vršil tudi velik shod v Dubrovniku. Mestni župan dr. Pero Cingrija je sestavil spomenico na avstrijsko ministrstvo, ki je bila enoglasno sprejeta. V spomenici se opozarja ministrstvo na razburjenost, ki je nastala radi tega vprašanja v Dalmaciji, kateri se pridružuje tudi mestno zastopstvo dubrovniško. Krivica, katere se godi hrvaškemu narodu radi nepri-znanja enakopravnosti hrv. vseučilišča, občuti se tembolj, ker je narod prepričan, da so avstrijski merodajni krogi raje pripravljeni povišati proračun in natveziti državi nove izdatke radi ustanovitve italijanske pravne fakultete, kakor pa dovoliti repociteto hrvaškega vseučilišča, kar ne bi nič stalo. Radi tega je Dalmacija prepričana, da avstrijske merodajne faktorje pri tem vprašanju ne vodijo pedagoški razlogi, ampak politični, ker je hrv. vlada pripravljena otvoriti novo katedro na zagrebškem vseučilišču za one predmete, ki so potrebni zlasti za dalmatinske dijake. Avstrijska vlada bi namreč rada, da bi se dalmatinski dijaki učili v nemščini, mesto v materinščini, proti čemur mestno zastopstvo dubrovniško energično protestira.

Splošni pregled.

Komisija za volilno reformo v galicijskem dež. zboru je izvolila posl. Starzyńskiego za referenta. Poljski demokraci in poljska ljudska stranka je zahtevala, da se izvoli referent iz njih srede, niso pa se mogli zediniti na nikakega skupnega kandidata, tako da Starzyński ni imel protikandidata. „Czas“ piše, da je s tem naloga Starzyńskemu olajšana. Volitev Starzyńskiego je tudi v toliko ugodna, ker je vodja podolske skupine in bo tem lažje izpolnil one želje in zahteve, v katerih ona odločuje.

„Dziennik Polski“ piše o nemških radikalcih in njihovi agitaciji proti grofu Thun in proti kabinetu. Resni nemški politiki se nikakor ne zavzemajo za to, da bi morali dobiti na Češkem nemškega namestnika zato ker je dvoje ministrskih mest zasedenih od Slovanov. Le Wolfowa skupina se žene v boj. To pa zato, ker radikalci upajo, da brez njih ne bo večine in da bi se jim morda ugodilo, ako dobe tudi svobodomiselnice Nemce na svojo stran. Za to delajo manevar.

Ruska mornarica in ruske obmorske trdnjave se pomnože in okrepe. V proračunu za l. 1911. so prve položke za dve trdnjavi v finskem zalivu, s katerima bo mogoče zaliv zapreti proti vsakemu sovražnemu napadu. Južna trdnjava bo stala na položju vzhodno od Revala in bo imela 20 največjih topov, poleg tega bo preskrbljena z vsemi modernimi vojnimi pripravami. Največji topovi bodo za

Državni gravdnik E. Painiche, ki je bil pravzaprav odgovorni duševni oče ponesrečenega poskusa, imenovan je bil sodnim svetnikom in prestavljen v Lourdes. Justični minister se je izrazil, da mu je celo kot državni pravdnik prestrog in prekrv-ločen. Dodelil ga je torej zopet sodišču in poslal v Lourdes, meneč, da bo v tej bogaboječji okolici, kjer ne pridejo zlahka na vrsto senzacionalni procesi, ublažil svoje srce. Sodnik Empereur bil je v enaki lastnosti premeščen v Algier. Dr. Montneufu se kot renegatu seveda ni ničesar zgodilo. Poklicali so ga celo kot prokuratorja v Pariz. Preje še pa sta si Montneuf in Empereur prisegla, da ne bosta nikdar več glasovala za smrtno kazen. Ponesrečena eksekucija skazila jima je vse veselje. Najbolj pa se je Montneuf jezil na sodnega pisarja ki je v roki iz slonove kosti domneval spoznati Deiblerjevo umetnost. „Da me Vaša opazka ni takoj spravila na pravi sled, to me najbolj jezi.“ Se-le iz „Lyona“ smo izvedeli, pri kakem aparatu je sodelovala sodna komisija.

Deiblerja so seveda takoj od-slovili. Ker pa za službo krvnika ni zlahka dobiti kvalificiranih prosilcev, podelili so jo Deiblerjevemu sinu Njegovi potomci pa se morajo še danes posluževati stare okorne giljotine, kakor smo uvodoma čuli.

LISTEK.

Deiblerjeva giljotina.

Po virih priobčil St. Rabelj.

(Konec.)

Začuden stojijo vsi bliže in tu se jim nudi ta-le pogled: Iz odprtine giljotine štrlela je glava obtoženca, vendar mokra kakor maček, ki ga vržeš v vodo. Črni kodri viseli so kakor štrene navzdol in od njih je kapala tekočina ki pa ni bila kri. Z grozo opazijo, da se oči delinkventa se premikajo in da se neprestano vračajo na neko prikazen, ki se je pojavila ob levem robu skrinjice. In v teh trenutkih oblije srčen smeh obtoženčeva lica, kaj pa je bilo, kar je v tem groznem, resnem trenutku navdajalo delinkventa s smehom? Na levem robu giljotine skočila je iz mehanizma lična in skrbno cizelirana roka iz slonove kosti, ki je držala zavitek finega mehkega papirja! — Nikdo ni razumel situacije, razumel jo je le obsojenec, ki ga je v trenutku, ko je menil vzeti slovo od zemlje, po glavi in vratu ostrcal curek parfumovane hladne vode.

Oči vseh navzočih upro se v Deiblerja. Ta pa je nudil kaj čudno prikazen: bled, tresoč se po vsem životu zrl je kakor blaznik nekam v daljavo. Dr. Montneuf ga prime krep-

ko za ramo in zagrmí nanj: „Deibler, razložite nam to stvar!“ Deibler pogleda po vrsti vse navzoče, kakor da bi se prebudil iz dolgega spanja in začne potem jecati: „Jaz, jaz... kaj naj jaz povem? Ne vem ali sem blazen ali sem žrtve strašne mahinacije.“

Met tem se je ojunčil nesrečni obglavljenec, zlezel je iz giljotine in stresnil z glavo, tako da so daleč na okolu letele kaplje, kar jih je še bilo v črnih kodrih. Zagovornik dr. Cocaille in eden mlajših praktikantov, čegar imena pa ne navajajo viri, stopita k njemu. „Ne morem si kaj“, počne zadnji. „da ne bi Vam gratuliral. Prestali ste smrtni strah, sedaj ste pa rešeni. Kajti dvakrat se ne obsodi nikogar na smrt“. S hvaležnim usmevom in vpljudnim poklonom kvitiral je obsojenec te dobrosrčne besede.

Del straže je v tem na povelje Montneufa pobral giljotino, vzal Deiblerja v svojo sredo in odkorakal z njim preko glavnih vrat, da ga popelje v pisarno državnega pravdnistva. Ostali del straže pa je obsojenca zopet odpeljal v zapor, vendar v drugo celico, kakor je še v zadnjem trenutku odredil Montneuf. Kajti smrtna kazen bila je, če tudi „in effigie“, že izvršena.

Več ur je v pisarni državnega pravdnistva preiskavala in študirala sodna komisija, da bi dognala vzrok ponesrečene eksekucije. Konstatirala je, da uporabljeni aparat ne more biti giljotina, ker ni bilo nikjer najti ka-

varovani z oklepni stolpi. Severna trdnjava bo v obliži Sveaborga na že sedaj utrjenem otoku pri Helsingforsu, tako da bo črta med obema trdnjavama komaj 40 km dolga in da bodo najboljši topovi presegali skoraj vso širino. Moštvo v mornarici se pomnoži za 5000 mož in bo štela na ta način 473.000 mož. Tudi ladjeve se pomnoži za 3 bojne ladje in 2 oklopnice. S tem bo zavarovano pristanišče v Petrogradu in v Kronstadtu in bo mogoča kontrola pri pomorskem prometu. Poleg tega se spopolnijo utrdb v Črnem morju, posebno v Livadiji na Krimu, za kar je bila od dume že preteklo leto določena večja svota. Za dreadnoughte v Kronstadtu je določenih 61 milijonov mark.

„Dziennik Poznański“ piše o bodočem varšavskem guvernerju. Sedanjí general-guverner, Skallon, bo namreč poklican v Petrograd kot minister carskega dvora. Kakor pišejo listi, bi Stolypin nikakor ne bilo prijetno, ako bi Skallon po zaslugi dvorne kamarije postal dvorni minister. Znano je namreč, da je poslal Stolypin svojega svaka Neuhardta v Varšavo, da bi črno na belem dokazal, da Skallon ni zmožen človek in da je bila njegova politika proti Poljakom na škodo ruskega režimu v poljskih pokrajinah. Stolypin je bil namreč general-guverner Skallon vedno na poti. Kot dvorni minister bi bil Skallon od Stolypina neodvisen in bi mu mogel celo škodovati. V Varšavi in v višjih uradnih krogih se temeljito pečajo z vprašanjem, kdo bo naslednik Skallona. V splošnem se misli na vojnega ministra Suhomlinova, ki ima poleg drugih dobrih lastnosti tudi to, da je velik sovražnik Poljakov. V vojnih krogih je general Suhomlinov znan kot prijatelj reform in ima zato v vojaških krogih mnogo nasprotnikov zato bi se ga radi iznebili in mu dali drug delokrog. Židje se vesele novega general-guvernerja, ker jim Skallon ni bil naklonjen, Suhomlinov pa se je v Kijevu nekoč potegnil za Žide in jim je tako ostal v dobrem spominu. Poljaki se izpremembe nikakor ne vesele, posebno pa ne, če bo naslednik Skallonov slabši od Skallona.

O obrambi poznanskih Poljakov piše Köln. Ztg. Vsakemu razumnemu človeku je znano, na kako veliko obrambo so se pripravili Poljaki, ko si je pruska vlada postavila za svoj cilj, da jih prepodi z njih dežele. Ta obramba je budila občudovanje vsega sveta. Za vsako kmetijo in posestvo, ki jim je bilo odvzeto, so pridobili kako nemško posest, dočim so Nemci plačevali iz državne blagajne, so oni segli v svoj lastni žep. Naj se že sodi o Poljaki, kakor se hoče, taka obramba je občudovanja vredna. Narod, ki se zna tako žrtvovati za svojo domovino, še ni zrel za smrt. En sam pogled po svetovnem časopisju nam pokaže, kak moralen uspeh so s tem dosegli Poljaki. Na drugi strani se mora priznati, da bi Poljaki ne imeli takih uspehov, ako bi jim Prusija ne bila napovedala vojno s svojo naseljevalno komisijo. Le ne umna glava, ki nič ne razume, je mogla priti na idejo razlaševanja, kajti sedaj se vidi, da se je doseglo ravno nasprotno, nego se je hotelo doseči.

Italijanska mornarica se pomnoži. Messaggero naznanja, da se je doseglo sporazumljenje med finančnim in pomorskim ministrom, da se poviša svota za mornarico od 40 do 50 milijonov. Del te svote 12 do 15 milijonov je določenih za moštvo in za razne potrebe, drugo pa je namenjeno za nove vojne ladje.

Pariška in razna druga francoska delavska društva so protestirala proti obsodbi japonskih anarhistov, ki so bili te dni obsojeni na smrt, oziroma v dosmrtno ječo. Povsod se pripravljajo velike demonstracije, ki utegnejo postati ne-

varne. Policija je pripravila vse, da vzdrži mir.

Finske volitve so položaj na Finskem poslabšale. Prej socialisti niso imeli večine, sedaj pa imajo 87 mandatov od 172, torej en glas večine. To pomeni, da se bo boj proti nemom ruske vlade nadaljeval. Car je ukazal, da se s silo uveljavijo njegovi ukazi. Deželni zbor ni pripravljen v ničemer popustiti in sprejema boj na čeli črti. Stolypin sedaj ne bo več razpustil dež. zbora, ker to sredstvo, kakor se vidi, ne pomaga. Misli se na splošno suspendiranje cele finske ustave.

Turška vlada je sklenila da pomnoži svoje ladjeve in je naročila na Nemškem tri dreadnoughte. Zaradi bojev v Arabiji, v Perziji in zaradi nevarnosti v Macedoniji se zdi to vladi nujno potrebno.

Kranjska šparkasa.

Državni poslanec Ivan Hribar interpeliral je v 114. seji poslanske zbornice na Dunaju dne 4. decembra 1908. št. 3839/1, 3840/1, 3841/1, 3842/1, 3843/1, 3845/1, 3870/1, gospoda voditelja ministrva pravosodja zaradi konfiskacij člankov in notic ki se takole glase:

Nezaslišano postopanje deželne vlade.

Takoimenovana „Kranjska hranilnica“ v Ljubljani je zavod, ki so jo ustanovili kranjski rodoljubi in namen, da koristi deželi in vsemu prebivalstvu. Toda, ko so dobili nemškutarji ta zavod v roke, so pometali iz vodstva in iz hranilnice vse Slovence, ki naj bi koristila čeli deželi in vsemu prebivalstvu, so napravili kazinotsko podjetje in izkoriščajo slovenski denar, ki je tej hranilnici zaupan, za nemške namene in za politični in narodnostni boj zoper slovensko prebivalstvo. Stotisoče slovenskega denarja je hranilnica razmetala za nemške namene. Od slovenskih vlog narejeni dobiček je brezstidno porabljala za koristi nemšurstva na Kranjskem. 65 ljubljanskih nemškutarjev je delalo z milijoni, ki so bili „Kranjski hranilnici“ zaupani, kar se jim je ljubilo in vlada je dala temu početju vsako leto svoj blagoslov. Končno so ljudje vendar začeli uvidevati, kako in kaj je s to hranilnico. Končno so le začeli spoznavati, da pri tej hranilnici ni vse tako, kakor bi moralo biti in da zlasti ni prav pametno pustiti ogromne milijone, ko ni zanje skoro nobenega jamstva in ko jih upravlja 65 nemškutarjev, katerih večina sama nima dosti, ne glede na to, da ti ljudje sploh ne nosijo nobenega jamstva za svoj zavod. Posledica tega spoznanja je bila, da so ljudje začeli dvigati svoj denar. „Kranjski hranilnici“ je kmalu pošla gotovina in ker nima nič kredita pri drugih zavodih, je morala zastaviti del svojih papirjev, da je dobila za izplačevanja dvignjenih vlog potrebni denar. Več ko se dvigne vlog, manj bo imela „Kranjska hranilnica“ čistega dobička in temu primerno bo mogla tudi manj porabljati za različne nemške namene. V strahu, da se bo skrčil čisti dobiček in da ne bo denarja za plačevanje pisave, ki sramote kranjsko deželo po nemških listih, da ne bo denarja za vzdrževanje nemškega gledališča, filharmoničnega društva, šulvereinskih šol in za krmiljenje raznih parazitov, je „Kranjska hranilnica“ prosila vlado za pomoč. In vlada ji je takoj prihitela na pomoč, kakor bi bila njena naloga, varovati nemške koristi proti koristim cele dežele in vsega prebivalstva. In dvojen način je vlada priskočila hranilničnim nemšurjem na pomoč. Na eni strani hoče nam onemogočiti, da bi razkrivali razmere pri „Kranjski hranilnici“, na drugi strani pa hoče vlada uradnim

potom spraviti prebivalstvo v zмотo glede razmer pri nemškurski hranilnici . . .

. . . Kar se je zgodilo, kaže ne le, da se vlada na skandalozen način eksponira za takozvano „Kranjsko hranilnico“, nego tudi priča, v kakem stanju je kranjsko nemškutarstvo zaradi posledic septembarskega nasilstva, dokaz pa tudi, da je mogoče streti in uničiti moč kranjske nemškutarije, če bo slovensko občinstvo konstantno dvigalo svoj denar iz nemškutarske „Kranjske hranilnice“.

DNEVNE VESTI.

Klerikalci in ljubljanska plinarna. Kakor znano zabavlja „Slovenec“ zadnje dni nenehno mnogo čez ljubljansko mestno plinarno in pri tej priliki nesramno napada bivšega zaslužnega ljubljanskega župana državnega poslanca Ivana Hribarja. Prepričani smo, da „Slovenec“ napadi na bivšega župana nimajo nobene podlage in se ne gre zato, je-li mestna občina ljubljanska z nakupom plinarne naredila slabo ali dobro kupčijo, ampak le za to, da „Slovenec“ privabi ali primami ljubljanske nemškutarske volice, posebno tiste posestnike od 200 plinarnih delnic, ki so bili majorzirani, da volijo skupaj s klerikalci. Kajti odkod naj bi vzeli klerikalci 45 zmožnih odbornikov kot v društvu v Nemci, ki razpolagajo z obilnim duševnim proletarijatom. Tudi napadi na čast bivšega župana nikakor ne morejo izvirati od kakšnega zavednega Slovence, kajti noben plemenit človek ne meče kamne na padlega velikana.

Klerikalna propaganda na slovenski trgovski šoli v Ljubljani. Slovenska trgovska šola v Ljubljani je zavod, ki je pod vsako kritiko. Dijaki se ne nauče skoro ničesar drugega, kakor političnega sovraštva, ki cvete na tem zavodu tako bujno, kakor menda nikjer drugje. V šoli se propagira klerikalna ideja prekinpek, kar je predvsem zasluga ravnatelja Remca, ki nima niti pojma o trgovskih zadevah. Kako nasilno postopa ta „pedagog“ proti dijakom, nam priča sledeči dogodek: Predvečerjem je po izpraševanju ravnatelj Remec preiskal nekemu dijaku vse žepe in mu samoočlastno konfisciral nekaj listin. Obenem mu je svetloval, naj se takoj odpravi iz zavoda. Ubogi dijak je imel samo to „napako“ na sebi, da je bil zaveden narodnjak. Protestiramo najodločnejše proti takemu nasilstvu, do katerega nima nikdo pravice, naj-si sibo še tako zagrizen klerikalec, kakor je prof. Remec. Privatna korespondenca ne briga nikogar. Ravnatelj Remcu svetujemo, naj se raje malo bolj pobriga za organizacijo klerikalnih dijakov, ki gotovo ne obstoja brez njegove vednosti.

Na laži! Klerikalci niso v izberu sredstev za doseg svojega namena prav nič izbirični. Svetovali smo jim in rotili smo jih naj nikar ne začenjajo bratovernega gospodarskega boja. Dr. Krek, prvi klerikalni narodni gospodar je v tem oziru požri dano besedo in ti kujoni so na tihem vendarle nadaljevali naravnost bojkotno gibanje. Sedaj klerikalci tarnajo ker jim voda teče v grlo. Vse bi radi utajili. Lažje, da niso ničesar razpošiljali. V resnici so izdali posebno bojkotno število „Domoljuba“, izdali so posebno bojkotno prilogo „Domoljuba“. V tej farovski cunji pišejo gorostasne stvari o naših najzvernejših denarnih zavodih iz same hudobije in škodoželjnosti. Župnišča so dobila hektografirane okrožnice, iz Hrvatske so dobili deželni letake, ki so vsi pozivali k bojkotu naših zavodov. Sedaj so povrh še nesramni

in „Slovenec“ vse to taji. — Gospoda še je čas. Nehajte delati vnebovpijoče lumparije! Sicer bomo izzvani brezobzirni. Pika.

Iz odboro ve seje „Glasbene Maticе“ dne 19. t. m. Predsedstvena naznanila: Spominski spis iz slavnosti ob priliki odkritja spomenika Antonu Dvořaku v Horicah, izvestje „Filharmoničnega društva“ v Ljubljani, avstrijski „Musikbuch“ — se izroče knjižnici. — Predsednik dr. Ravnihar in odbornik prof. Jeršinovic sta se vdeležila 50letnice, odkar se v Zagrebu prirejajo hrvatske gledališke predstave ter ob priliki odkritja spominske plošče Stanka Vraza v Zagrebu; — pevski zbor je sodeloval na Vrazovi akademiji prirejeni od „Slovenske Maticе“, slavnostnega banketa ob tej priliki sta se vdeležila predsednik dr. Ravnihar in koncertni vodja M. Hubad. Na sestanku jugoslovanskih kulturnih društev dne 11. decembra 1910 je predsednik dr. Ravnihar imel referat o kulturnem razvoju Slovencev na glasbenem polju; referat je v arhivu. Podružnici v Celju je deželni šolski svet štajerski po dvehletnem boju dovolil ustanovitev glasbene šole, podružnica je dobila novega učitelja v osebi Vilima Seiferta. Podružnica v Kranju je naznanila novi odbor; učitelja Polaška se odveže od prispevkov v pokojninski zaklad proti temu, da se odreče vsem zahtevam namram pokojninskemu zakladu. — Deželna vlada je dala koncesijo za prireditve koncertov z vstopnino v letu 1911. — Državna podpora za l. 1911 se je izplačala. Odposlale so se prošnje na vse denarne zavode za podporo. Glasbenemu društvu „Ljubljana“ se je posodil oder za koncert ter dovolilo sodelovanje učiteljem gg. Vedra in Polaška pri koncertu; — v odbor sta v smislu pravil vstopila sedanji načelnik pevskega zbora g. A. Razingar ter tajnik g. V. Sadar, ki stopita tudi v odseke namesto prejšnjega načelnika oziroma tajnika; sklene se, da se število članov v odsekih sme pomnožiti s kooptacijo. Pevskemu društvu „Sloboda“ v Zagrebu se je brzojavnim putem izrazilo sožalje prilikom smrti predsednika Egid. Kornitzerja. Koncert, ki se je zaradi bolehnosti g. koncertnega vodje moral odložiti, se vrši definitivno dne 5. svečana. — Predlogi artestičnega odseka: priznajo se častne nagradne konkurenčnim skladbam; za društveno leto 19011-12 se izdajo muzikalije za člane: P. Hugolina Sattnerja „Jeftejeva prisega“ v klavirski izdaji, in besedilom ter dvajset zborov Frana Gerbiča ob priliki 70letnice sklada-teljave; izdajo se raztega še druge skladbe, med temi tudi „Koroške narodne pesmi“, o čemer artestični odsek še ne stavlja končnega predloga; pripravlja se komorni večer; drugi redni koncert se vrši meseca marca. — Blagajnikovo poročilo o pripočitih proračunskih deficitu, o tem stavi primerne predloge finančni odsek. — Slučajnosti. Izvršitev diplome dvema častnima članoma se naroča umetnikoma M. Gaspariju in J. Smrekarju. Načeloma se sklene, na je treba sodelovati pri jugoslovanski enciklopediji. „Zveza slovenskih pevskih društev“, ki je na predlog „Slov. Maticе“ prevzela nalogo, da pozove na skupno delo vse merodajne činitelje, naj to stori čimprej; zadeva se odstopi artestičnemu odseku; glede udeležbe ob 50letnici pevskega društva „Hlahol“ v Pragi se bo sklepalo v prihodnji odborovi seji. Končno se je sklepalo o nekaterih osebnih zadevah.

Za obrambni sklad družbe sv. C. in M. so se nadalje priglasili sledeči p. n. gg.: 872. Fran Žagar ml. lesotročec, Markovec Stari Trg. (plačal 25 K); 873. Moška podr. družbe sv. C. in M. v Postojni (plačala 200 K);

874. Ženska podr. družbe sv. C. in M. v Postojni (plačala 200 K).

Zveza južnih železničarjev. Dne 14. t. m. se je vršil v Trstu v hotelu „Europa“ ustanovni občni zbor podružnice Trst, sekcija A. „Zveze južn. železničarjev“. Navzočih je bilo preko 50 uradnikov južne železnice; več zunanjih večjih postaj je poslalo zastopnike. Od osrednjega odbora je bil navzoč g. Hochenegger E., od uradniške sekcije personalne komisije pa gg. pl. Cerva, Perutz, Schmid, Kispert. — V vodstvo podružnice so bili enoglasno izvoljeni gg.: Martin V., predsednik; Franzoni M. in Černigoj V., l. oziroma II. podpredsednik; Valentinelli A., Pavlin G., Wittek E. Hinterlechner A., Verzegnassi E., Liseč R., Sob R., ing. Kment F. in Brosch H., odborniki; Albrecht J. in Repič Fr., rač. pregledovalca, Eccel H. in Prato O., njuna namestnika. — Vseskozi zanimivo zborovanje je trajalo tri in pol ure in se je zaključilo popolniti.

Društvo c. kr. rač. uradnikov na Kranjskem. Dne 14. t. m. se je vršil občni zbor imenovanega društva. Oficijal Zajc je pozdravil došle člane, potem pa je podal oficijal Goritschnigg poročilo o društvenem delovanju za preteklo leto, iz katerega posnamemo da je društvo posredovalo pri raznih stanovskih in osebnih zadevah in se udeleževalo vseh splošne interese državnih uradnikov zadevajočih se pri prav. Posebno je omeniti zborovanje c. kr. rač. uradnikov marca meseca p. l. kjer se je ponovno zahtevala upeljava časovnega napredovanja in uvrstitev rač. uradnikov v II. skupino, dalje na predlog društva pred kratkim ustanovljeni akcijski komite, ki bo imel od-slej reševati vse splošne zadeve državnih uradnikov. V imenu blagajnika revidenta Czernyja je poročal oficijal Skalar o stanju blagajne. Dohodki so znašali 385 K 88 v, izdatki 341 K 19 v, tako da znaša končni saldo 44 K 69 v. Na predlog revizorja Schumija izrekel je občni zbor blagajniku, kakor tudi ostalemu odboru absolutorij. — Daljša debata razvila se je pri proračunu za l. 1911. Na predlog oficijala Skalarja sklenila se je ustanovitev podpornega zaklada, ki ga naj društvo samo upravlja. Iz dohodkov društva se bo ta zaklad vsako leto primerno dotiral. Dodatni predlog svetnika Langofa, naj ostane zaklad najmanj pet let nedotaknjen, je bil sprejet; enako vse ostale postavke proračuna. Debate so se udeležili gg. Langof, Götz, Rostan, Skalar, Zajc in Goritschnigg. V odbor so bili izvoljeni: za načelnika: oficijal Skalar, c. kr. deželna vlada; odborniki deželne vlade: revident Czerny in asistenta Truger in Juvanc; odborniki finančnega ravnateljstva: oficijal Gruber, asistent Pezdich in praktikant Magolič. Načelnik Skalar se zahvali za izvolitev in pove še enkrat svoje nazore o organizaciji, katero se le premorekrat prav po nepotrebnem angažira. Oficijal Zajc predlaga da se izreče g. Goritschnigg, ki je izvolitev odklonil, zahvala za njegov trud. Predlog je bil sprejet. Končno se je zahvalil načelnik Skalar oficijalu Zajcu za vpešno provizorično vodstvo društva ter mu čestital k vpoklicanju v službovanje k najvišjemu rač. dvoru na Dunaju. Ko se še g. Zajc zahvali za čestitke, zaključi načelnik ob četrt na 12. uro zvečer občni zbor, kateremu je pristvoval policijski komisar dr. Trnovec kot vladni zastopnik.

Lovski ples. Kot razburka kamenček mirno površino vode, da se širijo kolobarčki vedno delj in dosežejo naposled bregove, kjer se odbijejo in se vračajo nazaj k svojemu provzročiču, tako je vplivala na javnost vest, da se vrši 1. februarja „Veliki lovski ples“. Vsakdo je z zadovoljstvom pozdravil to idejo in z veseljem se pripravljajo mladi in stari lovci in njihovi prijatelji in vsi oni,

MALI LISTEK.

Slov. deželno gledališče.

„TUJEC“.

(The passing of the third floor back). Dan-današnja legenda s prologom, igro in epilogom. Spisal Jerome K. Jerome; poslovenil Et-bin Kristan.

Da je Jeromev „T u j e c“ gledališko delo v današnjem običajnem pomenu besede, bi komaj mogli trditi, zato pa je visokodramatičen od začitka do konca in se napetost ne izgubi pri poslušalcu niti za trenutek. Dejanje leži med prologom, ki nam pokazuje malo izbrano družbo v angleški penziji, in epilogom, ki nam kaže njeno spreobrnjenje po vplivu čistega človekoljublja. Ta philanthrop ni nihče drug, kot „t u j e c“ iz zadnje sobe v tretjem nadstropju“, včlovečeni odrešenik, poosebljena ljubezen. Ne bolni, eksaltovani pletizem, temveč prava pieteta, globoka pobožnost nam ogreva srce; blagodejna razdelitev in ekonomična razporedba globokoumne modrosti in učinkujočega humorja nas opaja, očaruje.

Zunanje dejanja zasledimo v tem delu pravzaprav jako malo; pa

kaj zato? Toliko važnejše in pomen-ljivejše je notranje dejanje, toliko krasnejša spreobrnitev: nekakšna renaissanca, skoro bi rekli, nekakšna revolucija. In ravno to notranje dejanje se nam zdi vse pomembnejše, vse dragocenejše kot tisti različni zunanji efekti dramaturgične tabulature. Pa tudi rožno-zlatni koloriti in oni otroški optimizem celega dela nam ugaja, kljub temu da nima eksistenčne možnosti, da, morda celo ravno zato. Samo to, kar se ne zastera! Kljub večkrat ponavlja-jočemu se glavnemu motivu nas vendar vedno znova interesuje večno nova metoda mystičnega tujca, vedno bolj upliva na nas čudežno čudovita prikazen skrivnostnega potnika.

Vse delo napravlja utis nekakšne hieratične podobe. Triptychon s strogo premočrtnimi formami; nameravana primitivteta, samo da se osnovna misel oživi in osvetli tem močnejše, nas spominja na Holbecka in Dürerja.

— Že sama navzočnost moža-potnika, ki se je ponižal z nebes na zemljo, napravlja iz malo skrupulozne družbe pobožno četico pobožnih konvertitov. Da se je potrudil Jeromev odrešenik v p o n i ž n o p e n z i j o za t u j c e, da spravi male goljufe

in male lažnike na pravo pot in raz-veže čisto nedolžne dissonance — ravno to se nam zdi najfinjši smisel tega dramatičnega dela. Kdor namreč ne razume te dobro premišljene redukcije velikih grehov ravno na male, brez-pomembne slabosti, tisti tudi ne pojmuje bistva in učinka symbola. Saj se pač zato imenuje symbol, ker nam prikazuje največje misli v najmanjši podobi; zato pa tudi ostane uporaba symbolov trajen problem vsake velike drame.

Jerome nam je predočil vzvišeno idejo odrešenja v obliki lahkega dramatičnega dela na ta način, da stopi „t u j e c“ kot najemnik zadnje sobe v tretjem nadstropju v primerno razmerje z vsemi različnimi spreobrnitelci-penzije. Symbolični karakter igre, ki ga ni pretežko spoznati na prvi pogled, nam dovoljuje, da povečamo posamezne člene razmerja, t. j. male slabosti penzijskih prebivalcev in „pot-nika“, odrešenika, v duhu do neskončnosti; tako nam je potem zelo lahko videti v zlo-g l a s n i h i š i, v penziji mrs. Shar-pove — svet, in v t u j c u o d r e-šenika, ne da bi se funkcije razmerij le količikaj izpremenile.

Razločevati treba nevžitno in ne-prebavljivo moralo na eni strani in

etične nazore, katere zastopa Jerome na drugi strani. Tudi če pustimo od-prto vprašanje, ako moremo na tem svetu pripeljati resnico, dobroto in le-poto do popolne zmage, nam vendar kaže Jeromova legenda s poetično silo in skoro pesniškim zanosom, da je za spreobrnitev sposobno odločilno edi-nole ljubezni polno obnašanje „t u j c a“. Sprememba se izvrši momentano, na-enkrat, kakor čudež. In potem govori t u j e c k njim povrsti kar očje, ne kaznuje, ne očita, ne opominja, niti ne svetuje, temveč kakor prepričan, da je nepoštenjak pošten, da je kokekta naravna, da je neotesanec umetnik itd., skratka na njihove duševne slabosti položi nekakšen zelo blagodejen paj-čolan... In tedaj se odpre od sedaj skrbno zapirana notranjost izpreobr-njen ev, zaupajo se svojemu novemu prijatelju in veselo mu sežejo v bla-goslavljaljočo roko.

Kakor hitro se pa začno prebival-ci penzije bližati resnici in popolno-sti, takoj nas prične zabavati Jerome s svojim nežnim humorjem: skopa gosposinja, ki je dosedaj prav rade volje bolj ali manj ogoljufala svoje najemnike, zapiše kotelett premalo v Samuelsov račun in pomoto popravi zviti žid sam, ki bi pri prejšnjih raz-merah prav gotovo ne bil „zapazil“

napake, bahavi postopač, major Tom-pkins zamenja lenobo s poklicem tr-govskega potnika, skopuh Knight po-stane darenjiv maecen, mistress de Hovley, ki se je poprej ponašala z zvezami na dvorih, se vozi odsedaj sa-mo še v omnibusu itd.

Med temi darovi veseloigre pa poganja na novo izoranih tleh, katera obdelujejo sedaj drugačni, boljši, po-polnejši ljudje, marsikakšna globoka sentenca. Mogoče najboljša: „Vsi ljudje so lepi, samo da so nekateri lepši kakor drugi: ti naj bodo tudi boljši, ker so sprejeli več, da la h k o t u d i o d d a j o v e č...“ (t u j e c, III. dejanje.) Umetnosti so posvečene v tej Jeromovi legendi čudovito lepe misli; v današnjih dneh moramo biti pesniku hvaležni za takšno apoteozo umetnosti... — Hvaležni pa smo tudi gledališkemu ravnatelj-stvu za lepo uspešno prireditve; poka-zalo je s tem, da se zadeva visoke u-metniške naloge svojega delovanja. Takšna dela pozdravljamo s prav po-sebnim veseljem in odkritim zadošče-njem! — Zaradi tesno odmerjenega prostora mora poročilo o gg. solistih izostati do j u t r i.

ki jim je na pristni neprisljeni zabavi, da posetijo to prireditve in pripomo- reja tako po svojih močeh k vseob- čnemu njenemu vspehu. Vse kaže, da bode prireditve veličastna in skoro med vsemi dosedanjimi svoje vrste največja. V desetih paviljonih se bodo nudila posetnikom najboljša krepčila, vino, jestvine, kava in šampanje, vse najboljše kakovosti bode gotovo do- bilo številnih kupovalcev, ki se bodo pridno zatekali k vrtilim narodnim damam, ki bodo ob boku dičnih in brhkih slovenskih gospodičen stre- gle po ukusno v lovskem slogu postavljenih paviljonih. Tudi razgled- nice, lovski znaki za člane, cvetlice in slaščice gotovo ne bodo pogrešale odjemalcev. Damskemu odboru načel- juje ga. Franja dr. Tavčarjeva, katera je najboljšje poročilo za vsestransko dobro oskrbo paviljonov. Cela prire- ditev bode kakor v gozdu, krasne de- koracije in izvirne slike iz lovskega življenja pa priredi odsek, kateremu načeljuje izborna sila g. profesor Žm- tek. Slovenska Filharmonija" bode pa neutrudno skrbela, da ugodni ple- salcem. Pridite in pogledite, ne bode Vam žal!

Ples „Glasbene Matice“, ki se je vršil preteklo soboto v „Narodnem Domu“ je uspel nad vse krasno. Pri- reditve „Glasbene Matice“ so pri na-šem občinstvu splošno priljubljene, kaj čuda, da se je tudi na njenem plesu sešlo mnogo njenih prijateljev. Velika dvorana je bila polna živahnih plesalcev in veselih plesalk, ki so v polni meri izrabile svojo pravico, ki jim jo je dajal ameriški sistem. Ravno ameriški sistem je nudil mnogo zanimivosti. Četvorke so se plesale v petih kolonah. Neutrudljivi oboževalci boginje Terpsihore so se razšli šele, ko jim je zapustila Filhar- monija. Ples „Glasbene Matice“ se mora prištevati med najlepše plesne prireditve letošnjega prepusta. Na njem so našli stari in mladi dovolj zabave, kakor je to na vseh prireditvah „Glas- bene Matice“.

Iz branjevskih krogov se nam piše: Kakor znano so se klerikalci vrgli vzpričo bližajočih se občinskih volitev, na vse ljubljanske stanove, obetajoč jim zlate gradove, ako gredo z njimi čez drn in strn za časa vo- litve. Slepečemu vabilu odzvalo se je tudi nekaj ljubljanskih branjevcev, koji so pod patronanco dr. Kreka, dr. Zajca, Mojškercer, Stefeta in drugih takih slavni mož skrpucali nekako stro- kovno društvo, za kojega naslov niti sami zapovedujoči generali ne znajo in sicer s sedežem v Unionu. Na dol- go so in široko klobasali slavni moža- karji žalostnega spomina, navzočim branjevcem in branjevkam v Unionu, kaj vse da bodo klerikalci dobrega storili za nje. Med drugim je dr. Krek širokoustno klical: Kaj Vam pa bran- jevci ljubljanski magistrat da in stori dobrega za Vas. Mi bomo pa vsi dru- gačni, ako zavladamo na magistratu. K nam boste lahko vsak čas prišli in boste samo zahtevali rekoč: Mi to od Vas zahtevamo, vi nam to morate dati. — Sedaj je čas gg. dr. Krek, Zajc, usmilita se na takratnem občnem zboru voljenega predsednika, žene in peterih nedolžnih otrok, ker je žalibog v re- vščino in nesrečo prišel. On Vam sedaj že lahko zakliče: Vi mi morate dati, jaz od vas zahtevam, saj sem vaš so- mišljenik. Toda klerikalec ni bil in ne bo nikdar mož beseda. Klerikalca ni drugega, kakor dolg jezik, poln koš obljub, in škodoželjnost. Tudi branjevci se tega dobro zavedamo, ter vaše ši- rokoustne besede samo na znanje vza- memo. Videli bomo v prejemljenem slučaju, v koliko se besede strinjajo z dejanji. Sicer bo pa takrat ustanov- ljeno društvo branjevcev, v sedajšnji hudi zimi ali zmrznilo, ali se pa tako prehladilo, da spomladi za jetiko za- lostno pogine.

Ljudsko štetje. Iz Sore smo izve- deli, da je tam neki komisar, davčni praktikant Bischof po nemško izpol- njeval popisovalne pole. Kmetje sami so nezaupno gledali na to početje, pa si niso vedeli pomagati. To je vendar predrznost, kar si dovoli kak tak Bi- schof v ljubljanski okolici. Prosimo vse, ki kaj takega pri ljudskem štetju zapazijo, da nam nemudoma naznani- jo.

Trehub je hotel razparati svoji ženi neki kmetovalec pri sv. Mariji Magdaleni zgornji pri Trstu. Večkrat se mu je že zmešalo in žena njegova je bila vedno prisiljena iskati pomoči pri sosedih, ker jo je z nožem napadal. Včeraj popoldne ji je hotel na vsak način razparati trehub, tako da je mo- rala žena bežati po celi ulici dell' Istria do stražnice. Mož pa je tekkel za njo vihteč svoj nož. Ko se je stražnik po- srečilo vjeti ga in razorožiti, so ga odpeljali v bolnico. Med potjo se je mož v svoji blaznosti pritoževal, češ, da se mu žena smili, ampak njen trehub, da mora na vsak način razparati.

Boj med finančnim stražnikom in težakom v Trstu. Včeraj popoldne je opazil finančni stražnik Ostanšek nekega težaka, ki je nosil proti izhodu iz proste luke žakelj, v katerem je bila kava. Ko ga je ustavil, je vrgel težak,

imenovan Bucci, žakelj na tla in pričel bežati. Stražnik ga je dohitel, in ker se mu težak ni pustil aretovati, sta se pričela ruvati, tako da sta pala oba. Bucci je bil močnejši, stražnik pa ur- nejši in je potegnil sabljo ter udaril težaka dvakrat po hrbtu, da ga je ranil in so ga morali prepeljati v bolnico, nato pa pride še pred sodišče.

Ciganska bitka. Dne 20. t m. okolu 4. ure popoldne je prišlo pred Rasarnikovo gostilno v Voršperku na Koroškem med dvema nasprotnima ciganskima družinama do pravcate bitke, katere se je udeležilo 10 ciga- nov. Streljalo se je tudi večkrat s samokresi. Tekom bitke sta bila ka- pelnik ciganske godbe v Crni in neki cigan Brandder iz Starega trga pri Slovenjem gradcu nevarno ranjena. Prvi je, kakor nam poročajo, že umrl za drugega pa tudi ni upanja, da bi okrevljal. Lahko ranjenih je bilo več ciganov. Glavni krivci so pod ključem. Vzrok pretepa je bila nepravilna de- litve zaslužka za godbo v Ortnerjevi kavarni v Volšperku.

Napredovanje Bohinjske Bistrice. Ljudsko štetje v Bohinjski Bistrici je končano. Občina šteje sedaj 2113 duš, dočim je štela l. 1900 le 1667 oseb, torej sedaj več 453 oseb.

Koliko je Poljakov? Po najno- vejših statističnih podatkih je Poljakov 23,324.000. Od teh jih živi na Ruskem 11,424.000, na Pruskem 4,086.000, v Avstriji 4,864.000, v Severni Ameriki 2,750.000, v Braziliji 80.000, v drugih evropskih državah 100.000 in v ostalih delih sveta 20.000.

Conan Doyle „praktična“. Znani pisatelj Conan Doyle, ki je spisal znane detektivne in kriminalistične romane, hoče poskusiti svojo srečo tudi v praksi in se je ponudil londonski po- liciji v službo. Policija je s hvaleč- nostjo sprejela njegovo ponudbo in mu je dala na razpolago svoje najboljše detektive.

„Narodna čitalnica“ v Novem mestu. Dne 20. januarja 1911 je imel odbor „Narodne čitalnice“ v Novem mestu svojo sejo, kjer se je konsti- tucional sledeči odbor: 1. predsednik g. Albert pl. Levčnik; 2. podpredsednik: g. Davorin Zwitter; 3. tajnik gospod dr. Milan Šerko; 4. blagajnik: gospod Valentin Kompare; 5. gospodar: gosp. Ljudevit Kalčič; 6. knjižničar: gospod France Zidar. Namestnik: gosp. Karl Škapin, in preglednika: gg. Ivan Maselj in Davorin Škrabelj. Obenem se je govorilo v tej seji o prireditvah dru- štvnih veselic in sklenilo, da priredi „Narodna čitalnica“ v Novem mestu razum običajne maškarade na pred- pustni torek tudi 11. februarja veselico z orkestralnimi točkami, igro in plesom.

Izkaz posredovalnice sloven- skega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani. Sprejme se: 3 kontoristi, 2 poslovodji, 6 pomočnikov mešane stroke, 1 pomočnik manufakturne stroke, 2 pomočnika modne in galanterijske stroke, 1 kontoristinja, 5 prodajalk, 7 učencev. Službe išče: 2 knjigovodja, 2 korespondenta, 4 kontoristi, 3 po- slovodje, 2 potnika, 4 skladiščniki, 24 pomočnikov mešane stroke, 10 pomoč- nikov železniške stroke, 9 pomočnikov manufakturne stroke, 14 pomočnikov špeceerijske stroke, 4 pom. modne in galanterijske stroke, 6 kontoristinj, 8 blagajničark, 13 prodajalk, 6 učencev, 1 učenka. Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Razne vesti.

* **Babilon.** Pri zadnjem ljudskem štetju je napisala neka dunajska rod- bina sledeče jezike v oddelek „obče- valni jezik“: gospa nemško, gospod špansko, ena guveranta francosko, ena angleško in kuharica češko. — Torej cel Babilon! Bog ve, kako se raz- umejo?

* **Šest največjih mest na svetu.** Zadnje ljudsko štetje kaže, da ima London 4,834.000 (s predmetji 7 mi- lijonov) prebivalcev, New York 4,767.000 Pariz 2,764.000 (s predmetji 4 mili- jone), Berlin 2,064.000 (s predmetji 3.687.000), Chicago 2,185.000 in Du- naj 2,050.000 prebivalcev.

* **L. N. Tolstega knjižnica in čitalnica v Pragi.** Tako se imenuje novo društvo, ki je začelo te dni s svojim delovanjem. Kakor že ime kaže, bo društvo vzdrževalo vzorno rusko čitalnico in knjižnico v Pragi, dalje bo prirejalo tudi predavanja o ruskem kulturnem življenju, ruske je- zikovne krožke itd.

* **Bivši pivovarnar.** V Rixdorfu pri Berlinu se je nedavno naselil bivši pivovarnar Braun s svojo rodobno in si je tam uredil — mlekarno. V pivov- arni je prišel ob vse premoženje. Pa tudi z mlekarno je šlo slabo, in za- dnji čas je bila cela rodobina v velikih denarnih stiskah. Zadnjo soboto je na- enkrat zaslisljal Braun v sobi za pro- dajalnico strel, ko pogleda, kaj je, naj- de svojo ženo mrtvo. Ustrelila se je. Šel je naznaniti žalostno vest hčeri, to pa je našel zastrupljeno. Najbrže sta sporazumno izvršili samomor.

* **Komedija.** Praška nemška uni- verza je imenovala nemškega cesarja Viljema za častnega doktorja medicine. Za katere zasluge — človek zaman vprašuje. Pa naj bo že, kakor hoče, nemški cesar je danes častni doktor nemške univerze v Pragi, in sredi fe- bruarja se mu bo med starodavnimi ceremonijami izročila v Berlinu dok- torska diploma. K promociji se bodo peljali rektor, dekan in promotor ter nadpedel in pedel medicinske fakul- tete.

* **Nemška vas v poljskih rokah.** V Markovicah, okraj Strelno, je te dni prešlo vsled prodaje zadnje nemško posestvo v polske roke. Pred 20 leti je bila vas še popolnoma v nemških rokah, zdaj pa je iz nje izginil zadnji nemški posestnik.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Delegacijsko zasedanje.

Dunaj, 22. januarja. Delegacijsko zasedanje se prične 30. t. m. in sicer ima ta dan najprej ob 3. uri popoldne sejo odsek za zunanje zadeve. Istočasno se bo vršila tudi prva seja bosenskega odseka.

Praški ruski konzul v Brnu.

Dunaj, 22. januarja. Iz Brna se poroča, da je tjakaj dospel ruski kon- sul v Pragi, ki v najkrajšem času od- putuje v Moravsko Ostravo, kjer bo študiral razmere tamkajšnjih ruskih de- lavcev in interveniral radi izгона več ruskih delavcev iz Avstrije.

Cesar v Budimpešti.

Dunaj, 22. januarja. Kakor se poroča iz zelo zanesljivih virov, odpu- tje cesar tekem meseca februarja osebno v Budimpešto. Vsi ogrski listi vest z navdušenjem pozdravljajo, ker je to znamenje, da je cesar že toliko okrevljal, da more potovati. Cesar ostane v Budimpešti dva dni.

Jadranska železnica.

Belgrad, 22. januarja. „Samo- uprava“ poroča iz zanesljivih virov, da projekt stavbe Jadranske železnice še ni pokopan, ker polagajo Rusija, Ita- lija in Turčija na to železnico jako veliko važnost.

Afera dr. Cimerman.

Lvov, 22. januarja. Odsek tu- kajšnjih vseučiliških društev je danes energično protestiral proti relegaciji onih dijakov, ki so preprečili preda- vanje profesorja teologije drja Cime- mana. Odsek je odposlal vsem dunaj- skim dijaškim visokoškolskim napred- nim društvom posebno spomenico, v kateri pozivlja vse visokošolce, naj v slučaju, ako se ne preklicje relegacija, lvovskih vseučiliščnikov, takoj prokla- mira generalni štrajk, kakor za časa afere dr. Wahrmund.

Črnogorsko posojilo.

Trst, 22. januarja. „Piccolo“ po- roča iz Cetinja, da se prično med ita- lijo in Črnogoro v najkrajšem času pogajanja glede najetja črnogorskega posojila v znesku dveh milijonov lir v Italiji.

Papež in Italija.

Pariz, 22. januarja. Neki pariški dnevnik, ki je v. jako ozkih stikih z Vatikanom, poroča, da papež nikakor ne more več prenašati razmerja med Italijo in Vatikanom, ki je vedno bolj napeto. List povdarja, da je papež radi velikih priprav za dostojno pro- slavitev osvoboditve Italije skrajno razburjen. Papež je baže izjavil, da smatra to za nesramno provokacijo Vatikana. Te okoliščine so povzročile, da so visoki katoliški krogi pričeli premišljevat, ali bi ne kazalo presta- viti papeški prestol v kako bolj kato- liško državo. V tem slučaju bi papež izročil vse vatikanske zaklade v varstvo tujih poslanikov v Rimu. Clankar za- trjuje, da je Avstrija ona srečna dr- žava, kamor se hoče preseliti papež.

Nemiri v Albaniji.

Solun, 22. januarja. Iz Djakovara se poroča, da je turška armada pro- drla kordon 3000 Albancev, ki so se hoteli združiti z znanim vstaškim vo- diteljem Iso Boljetincem in pri tem zaplenila nebroj orožja, katero Albanci niso mogli odnesti s seboj.

Imenovanje.

Carigrad, 22. januarja. Veliki vezir je imenoval velikega radina — senatorjem.

Ojačenje bengalske garnizije.

Rim, 22. januarja. Vojni minister namerava garnizijo ob bengalskem je- zeru znatno pomnožiti. V mesto Malce- sino prideta dve novi kompaniji lovcev. v Cargnato en bataljon pehote, v mestu Germignone se pa ustanovi Marconijeva brezžična postaja.

Nemški poslanik v Belgradu pre- stavljen.

Berlin, 22. januarja. Dosedanji nemški poslanik v Belgradu, pravi tajni svetnik pl. Reichenau je imenovan poslanikom v Stokholmu. Njegovim naslednikom v Belgradu je določen legacijski svetnik pl. Grisinger.

Portugalska.

London, 22. januarja. „Times“ poroča iz Lizbone, da je nova portu- galska vlada izdala dekret, ki določa, da se izplača bivši kraljici materi Mariji Pii letna gaža 135.500 frankov.

Vihar na kaspiškem morju.

Batum, 22. januarja. Na kaspiškem morju divja nenavadno strašen vihar. Voda je preplavila bregove in udrla v batumsko gimnazijo. Bliznjo jetni- šnico so zaprli in jetnike spravili na varno. Mestni park je popolnoma pre- plavljen. Več hiš je močno poškodo- vanih, nekaj se jih je tudi porušilo.

Mali oglasi.

Gostilničarji, ki žele godbo za predpustne veselice, naj se blagovoljo oglastijo ustmeno ali pismeno pri g. F. Vodišku, Vodovodna cesta 26. 18 6—3

Stanovanje z eno sobo, kuhinjo ter dru- gim priključitvami se takoj odda v Rožni dolini št. 239. 46/5—1

Brinjevee in od večjih let brinjevo olje se prod. na poljubno množino. Cene po do- govoru. Za pristnost jamčim Leonard Del Linz, Razdrto. 41/4—1

Dobro upeljana krojaška obrt v prometnem trgu na Sp. Stajerskem se prepusti proti mali odškodnini slovenskemu krojaču. Več se po- izve pismeno pod šifro „J. S.“, poštno ležake, Loka pri Zidanem mostu. 42/3—1

Izvrsten brinjevec

ima
I. Šebenik v Spodnji Šiški.

Ustanovljena 1847.

Ustanovljena 1847.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

Ljubljana Turjaški trg, šte. 7.

Največja zaloga pohištva

za spalne in jedilne sobe, salone in gosposke sobe. Preproge, zastorji, modroci na vzmeti, žimnati modroci, otroški vozički itd.

Najnižje cene.

Najsolidnejše blago.

A. PERSCHE

Ljubljana,
Pred škofijo 21.

priporoča

veliko zalogo

raznih nakitov, perilo za gospode in dame, specialitete zavrtnic in noga- vice; steznik „Directoire“ P. D.

Modna trgovina

52—8

Josipina Podkrajšek

Ljubljana, Jurčičev trg šte. 2

najtopleje priporoča za zimsko sezijo svojo bogato zalogo krasnih, najmodernejših bluz, čepic in spodnjih kril. Lepe pred- pasnike za dame in otroke. Najnovejši nakit za obleke, kakor čipke, vezene in posamentrije. — Perilo za dame in gospode. — Veliko izbero zavrtnic, ovrtnikov in manšetov. Nogavice in rokavice. Steznik po najnovejšem pariškem kroju itd. itd.

Miši in podgane naredo največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—. Izgotavljam tudi najnovejše in od občinstva kot najboljše priznane mehanične pasti za miši in pod gane, ki prekosijo vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju:

L. Pösch

kleparski mojster, Dunaj XVII., Blumengasse šte. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptiče, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke itd.

Nanovo opremljeno
prenočišče in gostilno
Tabor 4, (prej Škofja ulica) v Ljubljani, priporočila

I. BOLE,
gostilničar in posestnik.

PI? Najboljša ura PI?
IKO sedanjosti: IKO
PO? zlate, srebrna, tula, PO?
nikelnasta in jeklena se dobi samo pri

H. SUTTNER
Ljubljana, Mestni trg.

!! Lastna tovarna ur v Svic. !!

PI? Tovarniška varstvena znamka: PI?
IKO "IKO" IKO
PO? PO?

Hotel in restavracija
„Bavarski dvor“
Dunajska cesta št. 29

se priporočila posetnikom Ljubljane kot najbolj ugodno prenočišče v neposredni bližini kolodvora. Restavracija je moderno urejena.

Mir in točnost zjamčena.

Za obilen poset se priporočila

Štefan Bergant
lastnik.

!Kolesarjem!
= v znanje! =

Kdor si hoče ohraniti svoje kolo v dobrem stanju, za časa rabe pa se ogniti mnogim stroškom, pusti naj svoje kolo v zimski seziji skrbno pregledati, očistiti ter v primerno temperiranem prostoru shraniti.

Vse to oskrbi proti mali odškodnini, primeren prostor pa da na razpolago

brezplačno
tvrdka

K. Čamernik,
Specialna trgovina s kolesi in posameznimi deli
Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.

Išče se posojilo
K 20.000
proti vknjižbi na I. mesto na zemljišče vredno K 80.000 za kratko dobo. Obresti po dogovoru. Ponudbe pod „Varnost“ na inzeratni oddelek tega lista.

V Vodmatu
se pod jako ugodnimi pogoji in na lepem prostoru prodaja

hiša

z dvema sobama, kuhinjo, jedilno shrambo, kletjo, drvarnico in perilnico z obsežnim prostorom.

Natančnejše se poizve pri lastniku na Selu št. 30.

Poročni prstani

močni v zlatu, na trpeznost neprekosljivi
1 par od K 7.—

naprej v modernih fazonah — graviranje brezplačno

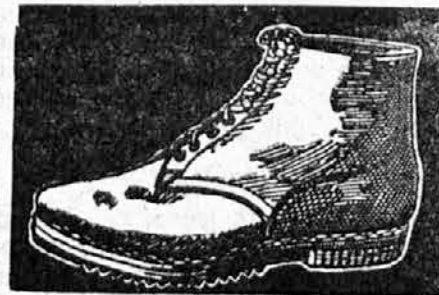
FR. ČUDNU

urjarju in trgovcu v LJUBLJANI, samo Prešernova ulica št. 1.

— Ceniki s koledarjem zastoj tudi po pošti. —
Največja zaloga stenskih ur.

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —

Prešernova ulica št. 5.

največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tenis in pristnih goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carduci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojaški trg,
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Can-pomario,
Bruna, S. S. Marliri,
Ercigoj, ulica Masimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica del Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sete Fontane,
Gramaticopulo, ul. Bariera,
Spöder, ulica Bariera,
Lavrenčič, Vojaški trg,
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Gepa,
Luzatto, ulica Aquedotto,
Segulin, ulica Judustria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Zavod za pohištvo in dekoracije

FRAN DOBERLET

Ljubljana, Frančiškanska ulica 10.

Ustanovljeno leta 1857.

Telefon št. 97.

Pohištvo vsake vrste od najenostavnejših do najumetnejših. Skladišče tapet, oboknic in okenskih karnis, zaves in preprog. Velika izbira pohištvenega blaga itd. Enostavne in razkošne žinitne opreme v najsolidnejši izvršbi. Uredba celih hotelov in kopališč.

Zaradi inventure
izredno znižane cene.

Raglan	za dame preje K 40.—	sedaj K 12.—
Gledališka mantila	„ „ 40.—	„ 12.—
Paletot	„ „ 60.—	„ 16.—
Pelerina	„ „ 15.—	„ 8.—
Kratki kožuhi	„ gospode „ 60.—	„ 30.—
Zimska ali sportna suknja „ „	„ 40.—	„ 18.—
Obleka	„ „ 40.—	„ 16.—

Otročje obleke pod vsako ceno!

Angleško skladišče oblek O. Bernatovič.

Ljubljana, Mestni trg 5.

Diplomirani krojač
Anton Presker
Ljubljana, Sv. Petra cesta 14
priporočila svojo krojačnico in veliko zalogo oblek.

Julij Meinl
uvoz kave in velepražarna.
Nova podružnica v Ljubljani
Šelenburgova ul. 7

Rezervni zaklad
nad pol milijona
= kron =

Kmetska posojilnica
= ljubljanske okolice =

Stanje hranilnih
vlog d v a j s e t
milijonov kron

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem združnem domu v LJUBLJANI Dunajska cesta št. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % brez amortizacije ali na amortizacije po dogovoru.

Telefon št. 185 interurban.

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Denarni promet
v letu 1910
K 100.000.000.—

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Upravno premoženje
v letu 1910
K 20.500.000.—

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani
Prešernova ulica št. 44.

Prireja pogrebe od najpriprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kristalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrličke kakor: kovinsate in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence, umetne cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

Najnižje cene!

TURK in BRATA ROJINA.

Del. glavica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2.

Rez. fonda
K 450.000

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %